

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku A. S.
przy uczestnictwie W. Ł., K. K., A. S. i J. S.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 19 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt XV Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddała wnioski K. K., A. S. i J. S. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd

Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 23 czerwca 2015 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na oczywistą zasadność wniesionej skargi oraz na występowanie w niej istotnego zagadnienia prawnego.

Po pierwsze, jak wyjaśniono w judykaturze Sądu Najwyższego, oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest – w powyższym rozumieniu – oczywiście uzasadniona.

Po drugie, zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Przesłance tej nie odpowiada wskazany przez skarżącego problem możliwości zastosowania w okolicznościach faktycznych sprawy, w drodze analogii,

art. 1036 k.c. Przepis ten – odnoszący się do działu spadku – nie ma zastosowania wprost do zniesienia współwłasności nieruchomości, którego dotyczy wniesiona skarga kasacyjna. Jego analogiczne stosowanie również nie byłoby w tym wypadku możliwe. Dział spadku bowiem został świadomie ukształtowany przez ustawodawcę jako szczególny przypadek zniesienia współwłasności. Z tego powodu elementy tej regulacji mogłyby hipotetycznie być stosowane jako uzupełnienie regulacji ogólnej jedynie w całkowicie wyjątkowych przypadkach, rozwiązania szczególne z zasady nie mogą stanowić podstawy do formułowania reguły ogólnej i zastosowania przepisu w drodze analogii. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wskazano przekonujących argumentów za takim wnioskiem. Z tego powodu z góry wykluczyć można, by w sprawie wystąpiło wskazane zagadnienie prawne.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Wnioski o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania Sąd Najwyższy oddalił, ponieważ uczestnicy, wnioskując w odpowiedziach na skargę kasacyjną o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, nie przedstawili argumentacji prawnej mającej – w okolicznościach sprawy – przemawiać za takim rozstrzygnięciem. W odpowiedziach uczestnika K. K. i uczestniczki A. S. ograniczono się jedynie do przytoczenia ogólnych sformułowań na temat tego, w jaki sposób należy wykazywać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, nie wyjaśniając, dlaczego wnioskodawca – zdaniem uczestnika i uczestniczki – nie spełnił tych wymagań. W odpowiedzi uczestnika J. S. wniosek o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej w ogóle nie został uzasadniony.

